

ΕΕΕΕΕ

KOŚCIÓŁ
NASZYM
DOMEM

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 7 (100) 8.07.2012

XIV NIEDZIELA ZWYKŁA NUMER JUBILEUSZOWY

Egzemplarz bezpłatny

Wydarzenia parafialne

15 maja 2012

Dni modlitw o urodzaje, procesja do kapł. Św. Marka - Tłoki

17 maja 2012

Sakrament Bierzmowania - Podegrodzie

16 maja 2012

Dni modlitw o urodzaje, procesja pod pomnik Jana Pawła II

18 maja 2012
92 rocznica urodzin Karola Wojtyły - Msza Św.

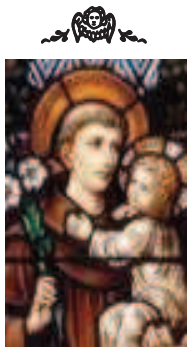

20 maja 2012
Rocznica I Komunii Św. klas trzecich

20 maja 2012
Pielgrzymka AK do kaplicy w Skrudzinie

ECHO

KOŚCIÓŁ
NASZYM
DOMEM

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gólkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 7 (100) 8.07.2012

XIV NIEDZIELA ZWYKŁA

Egzemplarz bezpłatny **NUMER JUBILEUSZOWY – VII FESTYN PARAFIALNY**

**Złoty jubileusz
„ECHA” – Biuletynu Parafialnego Parafii
p.w. Św. Antoniego Padewskiego
w Gólkowicach**

**Z całego serca dziękuję redakcji „Echa”,
wszystkim, którzy piszą różne artykuły,
opracowania, dzielą się swoją wiedzą i
doświadczeniem.**

**Serdeczne życzenia z okazji ukazania się setnego,
jubileuszowego numeru „Echa”
dla redakcji i czytelników.**

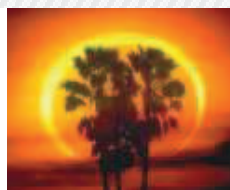
**Błogosławieństwa Bożego, opieki Świętego
Antoniego. Niech Dobry Bóg otacza Was opieką a
Duch Święty niech umacnia i dodaje siły w
dalszym tworzeniu dzieła tak ważnego dla
naszego wspólnego dobra.**

**Serdeczne Bóg zapłać za wspaniałą duchową
formację i umacnianie wiary parafian i wszystkich
czytelników.**

DZIĘKUJE I ŻYCZY KS PROBOSZCZ

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk,
Anna i Grzegorz Gorczowscy, Sylwia Korona - Sowińska,
Agata Masternak - Nawojowska, Mariusz Łomnicki, Jadwiga Gomółka,
Agata Szlęk, Siostra Ligia, Siostra Marzena Karteczka,
Stefania Górz – Kardaszewicz, Ks. Krzysztof Migacz wraz z MGA
e-mail: echo.parabiuulet@interia.pl
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gólkowice Górne 41,
33 – 388 Gólkowice Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl

ŻYCZENIA NA WAKACJE

Życzę Wam wszystkim, by wakacje były czasem
obfitującym w radość serca i ducha, by wypoczywający
w swych domach lub udający się na wypoczynek
w różne strony świata, zabrali ze sobą uśmiech na
twarzy, a także Boga w sercu. By czas wakacyjny
obfitował w radość z każdego nowego dnia, gdyż:
„wszystko wydaje się cieplejsze i piękniejsze, gdy
wstając witasz dzień uśmiechem dając tym samym
radość nie tylko sobie, ale i wszystkim dookoła”.

Niech promień słońca przypomina Wam o pięknie i
wielkości stworzenia Bożego, przyroda, z którą będziecie
obcować, niech daje Wam poczucie wewnętrznego
spokoju i harmonii ze światem i drugim człowiekiem.

Wspaniałego wypoczynku wakacyjnego
dla Wszystkich parafian i gości.

Życzy ks. Proboszcz

Wakacje z Bogiem

Smakuję krajobrazy
Nasycam się myślami
Chłonę woń letniego wiatru
Zaplatam warkocz kłosów żniwnych
Zatapiam się w ciszy górskiej natury

Ślodycz malin pachnie latem
Strumyk polny jest ochłodą
Serce moje ciągle tętni
Tęsknotą Boże za Tobą.
Biorę więc plecak na plecy
Mam zamiar spotkać się z Tobą
Na skraju ścieżki gdzieś w lesie
By nie zapomnieć, że źródło miłości
Tryska życiodajną wodą.

/Agata/

8 lipca 2012

VII FESTYN PARAFIALNY

PLAC OBOK ORLIKA
W GOŁKOWICACH GÓRNYCH

Zaczynamy o godzinie 15.00

PROGRAM

15.00 Otwarcie festynu

15.15 Występ zespołu wokalnno – instrumentalnego „**MAGNIFICAT**”

15.45 Taniec nowoczesny w wykonaniu dzieci z Gabonia i Gołkowic

15.55 Pokaz akcji ratowniczej – OSP Gołkowice Górne

16.25 Występ zespołu wokalnno – instrumentalnego „**MAGNIFICAT**”

16.50 Występ zespołu rockowego „**Wide Side**”

17.20 Występy młodzieżowych wokalistów i zespołów tanecznych z Miejskiego Ośrodka Kultury w Nowym Sączu

18.00 Występ Pana Jana Pietrzaka z zespołem /satyryka, kabareciarza, twórcy kabaretu „Pod Egidą”/.

Życiowe hasła Pana Jana Pietrzaka:

- *Jest śmiesznie, będzie jeszcze śmieszniej!
- *Nie ma wolności bez wesołości!
- *Związki Zawodowe - kuźnią kapitalizmu!
- *Bądź słoneczny - zachodź wieczorem do domu!
- *Życie jest za krótkie by żyć byle jak!
- *Pietrzak na prezydenta! Nie będzie lepiej, ale weselej!
- *Żeby Polska była Polską!

*Marksjanie zagrażają Ziemi!

*Przewróćmy normalność! Wypieramy przeszłość!

*Kasa nasza - wiosna wasza!

19.30 Losowanie głównych nagród z loterii Św. Antoniego i loterii fantowej

20.30 Zabawa taneczna pod niebem

22.00 Niesamowity pokaz sztucznych ogni „**Kometa**”

**Serdecznie zapraszamy do udziału w festynie –
dochód jest przeznaczony na budowę kościoła
w Gołkowicach.**

Atrakcje tegorocznego festynu

* W czasie festynu zapewniony będzie obfity bufet zorganizowany przez Firmy Gastronomiczne:

„RAJ” – Kinga i Andrzej Stawiarscy;

„KLAG” – Grzegorz Klag;

smaczne lody, napoje i słodczyce – P. Teresa Słowik.

* Uczestnikom festynu czas urozmaić:

- wesołe miasteczko, plac zabaw dla dzieci: zjeżdżalnie, dmuchańce, różne atrakcje...
- ściana wspinaczkowa,
- lina tyrolska,
- przejażdżka konna,
- przejażdżka kucykiem,
- malowanie twarzy,
- malowanie chust,
- pokaz malowania ikon,
- kiermasz ręcznie wykonanych kwiatów,
- i wiele, wiele innych...

Zapraszamy do odwiedzenia strony internetowej:

www.festyn-parafialny.pl

Nielegalne kwiaty

Wiele polskich kwiatów
rozkwitło już,
pod Cassino maków,
pąków białych róż,
kwiatów, co czerwiejsze
były niżli krew,
w wierszu i piosence,
i w okopów mgle...

Ale takie kwiaty,
jakie kwitną tu,
na warszawskim placu,
to prawdziwy cud.
Szpicle i armaty
stoją przeciw nim,
pałki, automaty,
tresowane psy.

Nielegalne kwiaty,
zakazany krzyż,
co dnia rozkwitają
z betonowych płyt.
Ludzie je składają,
wierni sercom swym,
co w nadziei trwają
przeciw mocom złym.

To najdroższe kwiaty,
jakie widział świat.
Można za nie płacić
w celi parę lat,
można stracić zęby
za goździki trzy,
liczyć krwawe pręgi,
długo łykać łzy...

Takich drogich kwiatów
co dzień świeży stos
niosą warszawiacy
kiedy mija noc.
Ciemna noc dla tamtych,
dla nas jasny dzień.
Z nami słońce prawdy,
z nimi zdrady cień.

Niepodległe kwiaty,
niezniszczalny krzyż.
Huczą gabinety
i imperium drży.
Szydzi z generałów,
nie lęka się wojska
nielegalny naród,
zakazana Polska!

Jan Pietrzak

WEŹ UDZIAŁ W LOTERIACH !

Kupując los loterii Św. Antoniego o wartości 20 zł będzie można wygrać wiele cennych nagród, w tym nagrodę główną samochód osobowy marki Nissan Primera 2.0 Td 1999. Losy loterii Św. Antoniego można nabyć w dniu festynu **8 lipca 2012** w zakrystii i przy kościele oraz na placu festynowym.

W czasie festynu będzie prowadzona także loteria fantowa. Losy w cenie 5 zł, każdy wygrywa. Kupony zachowujemy na koniec loterii do losowania głównych nagród m.in. roweru, kuchenki mikrofalowej i odkurzacza.

Dochód z loterii przeznaczony jest na budowę nowego kościoła w Gołkowicach.

GLÓWNA NAGRODA

**Samochód Nissan Primera 2.0 Td 1999r.
do wygrania podczas festynu
Kupując los Loterii Św. Antoniego za 20 zł
możesz go wygrać**

WYPOSAŻENIE:

- KLIMATYZACJA
- CENTRALNY ZAMEK
- ABS
- WSPOMAGANIE KIEROWNICY
- 4 x EL. SZYBY
- EL. LUSTERKA
- IMMOBILIZER
- 2 x PODUSZKA POWIETRZNA
- RADIO
- GWARANCJA SERWISOWA 2 MIESIĄCE

**Samochód ofiarował Pan Janusz Konstanty –
FIRMA „VABI” z Gołkowic Dolnych.**

Wędrownką życie jest człowieka

Nie jest w życiu tak, że wszystko co nas spotyka przychodzi z poza nas. Nie jest tak, że na bieg wydarzeń wpływu nie mamy. Wędrując po ścieżkach życia sami udeptujemy drożki, przecieramy szlaki, znaczymy drogi, zostawiając na nich ślady własnych stóp. Idziemy samodzielnie, jednakże nie sami. W życiowej wędrówce obok każdego z nas idzie Jezus, który w odpowiednim momencie „podnosi cię i pomaga ci wstać”.

Przemierzając szlak ziemskiego życia, każdego dnia nie tylko dochodzimy do nieznanych do tej pory obszarów naszego bytu, lecz również kształtujemy nasze serca. Kształtujemy siebie. Nierzadko w wędrówce tej umyka fakt, że idziemy do Boga, że zmierzamy do wieczności. Zapominamy o wartościach, które są ważne, o uczuciach, które pomagają osiągnąć szczęście. Ich miejsce w sercu zajmuje lustro, w którym sami się przeglądamy. Patrzymy, czy spełniamy oczekiwania otaczającego nas świata, czy pasujemy do obrazu świętości, który sami, na swój użytek i swoje potrzeby stworzyliśmy. I kiedy te karykaturalne wartości zdominują nasz punkt widzenia, bywa, że droga, którą idziemy nagle nieoczekiwanie staje się krętą, stromą i trudną do przejścia. Nie dlatego, że „los się uwziął”, nie dlatego, że „pech”, ale dlatego, że w sercu zabrakło wiary. To znak, by na chwilę przystanąć i zastanowić się, czy droga, którą podążamy jest na pewno właściwa. To moment, w którym na nowo trzeba wypatrywać przewodnika – Jezusa, który spokojnym gestem wskaże tę najwłaściwszą z dróg.

Sylvia Korona-Sowińska

PODZIĘKOWANIE

**Jako proboszcz naszej parafii
pragnę bardzo serdecznie podziękować
Wam wszystkim
za ofiarność, zaangażowanie i otwartość
na potrzeby parafii.**

**Bóg zapłać osobom zaangażowanym
w zbiórkę pieniędzy na beton, serdecznie
dziękuję ofiarodawcom za hojność i miłe
przyjęcie zbierających do swych domów.
Dziękuję również za wpłaty na konto naszej
Parafii, ofiar na budowę wspaniałego dzieła,
jakim jest Kościół, do którego tak licznie
uczęszczacie, i który tworzycie własnymi
rękami.**

Serdecznie dziękuję ks. Proboszcz

BÓG ZAPŁAĆ!

Na tropie upragnionej miłości...

Od pewnego czasu dało się słyszeć w mediach o Miłości, która wysłała na przeciw wszystkim ludziom, by móc zamieszkać w ich sercach. By nas znalazła postanowiliśmy Jej pomóc, bo przecież każdy chce być kochany... Ślady przywiodły nas na Pola Lednickie, gdzie miał rozpocząć się XVI zjazd młodzieży - Lednica. Tegoroczne spotkanie odbyło się pod hasłem: „Miłość Cię znajdzie” i było poświęcone Bożemu Miłosierdziu oraz jego Apostołce - Świętej Siostrze Faustynie Kowalskiej.

Lednickie symbole...

Uczestnicy przy wejściu na pola otrzymali „Dzienniczki” Siostry Faustyny, książki „Święta Siostra Faustyna” i „Boże Miłosierdzie” oraz świeczki i małe, pyszne pierniczki w kształcie serca, do których dołączone były karteczki z hasłem tegorocznego spotkania.

Brr....

W tym roku pogoda płatała nam figle. Na przemian świeciło oślepiające słońce, wiał porywisty wiatr, przechodziły fale ulewnego deszczu, a przy tym wszystkim niska temperatura. Ale nie przelekaliśmy się tego. Zakładaliśmy na siebie kolejne warstwy ubrań, gdy nadchodziła ulewa pola zamieniały się w jeden wielki parasol a ludzie wyglądali niczym krasnale w swoich kolorowych pelerynach. I tak kilka razy, zakładanie i ściąganie płaszczy, rozkładanie i składanie parasoli. Sposobem na wiatr okazał się metoda „w kupie siła”, w której wszyscy skupialiśmy się koło siebie, a dookoła rozkładaliśmy nasze prowizoryczne zapory z parasoli. Na chłód też znaleźliśmy radę - tym razem nie było wyboru, czy ktoś chciał, czy nie, czy lubił lub nie, czy miał siłę albo brakowało mu jej, musiał tańczyć skakać, radować się tak, jak pozostali i od razu robiło się gorąco. Po tak bujnym spektaklu atmosferycznym, spotkała nas niezwykle niespodzianka. Naszym oczom ukazała się przepiękna tęcza, było to jeszcze bardziej niesamowite, bo stało się to akurat na zakończenie Koronki do Bożego Miłosierdzia.

Przebieg spotkania...

Po rozrywkach jakie zapewnili nam Siewcy Lednicy i tancerze, nadszedł czas oficjalnego rozpoczęcia spotkania. O godzinie 17.00 pod rybę przybyli różni goście: m.in. rektorzy wyższych poznańskich uczelni, władze, duchowieństwo, siostry zakonne. Wraz z oficjalnym otwarciem w uroczystej procesji pod Bramę - Rybę przyniesione zostały relikwie św. Wojciecha z Gniezna, Jana Pawła II - patrona spotkań młodzieży nad Lednicą (którego relikwie krwi są na stałe obecne w Ośrodku na Polach Lednickich), a także relikwie św. siostry Faustyny Kowalskiej. Następnie Siostry Matki Bożej Miłosierdzia z Łagiewnik opowiedziały krótko zgromadzonym o życiu i działalności swojej patronki. Następnie wyszły do

wszystkich pielgrzymów w sektorach z czterdziestoma relikwiarzami z relikwiami Świętej, które można było ucałować. Kolejnym etapem spotkania była Eucharystia, celebrazem Mszy Świętej był Prymas Polski abp Józef Kowalczyk, a kazanie wygłosił bp Edward Dajczak. Potem uczestniczyliśmy w adoracji obrazu Jezusa Miłosiernego - Spotkaniu z Jezusem. Jak co roku nie mogło zabraknąć osoby bł. Papieża Polaka, któremu zebrani na polach oddali hołd podczas godziny Jana Pawła II, wyśpiewując „Abba Ojciec...”. Kolejnym punktem zjazdu była chwila poświęcona na rozważanie uczynków miłosiernych. Na koniec jak zwykle na polach zaległa cisza, było ciemno, a pośród tej ciemności jaśniała tylko wielka monstrancja, z Ciałem Pana Jezusa, którą wszyscy na kolanach, ze łzami w oczach adorowali. Nieodłącznym elementem kończącym Lednicę jest Wybór Chrystusa, którego i w tym roku nie mogło zabraknąć. Wszyscy jednym tchem wypowiadali słowa:

**„Panie Jezu Chryste,
Ciebie wybieram jako mego Pana
i za apostołem Piotrem powtarzam:
Ty jesteś Chrystus, Boga Syn, Zbawiciel!
Tobie oddaję moją przeszłość,
dzień dzisiejszy i przyszłość
oraz całą moją wieczność.
TY jesteś moją Prawdą,
TY jesteś moją Drogą,
moim Życiem i moją Miłością.
Teraz i na wieki. Amen.”**

XVI Spotkanie na Polach Lednickich za nami, dzień ten przeminał w mgnieniu oka. Niesprzyjająca pogoda nie zdołała zepsuć nam owocnego przeżycia tej imprezy. Zmarznieli i zmęczeni ale zadowoleni, napełnieni miłością, z nową dewizą życiową: **czyn, słowo, modlitwa** - powróciliśmy do swoich domów.

To niezwykle, że w jednym miejscu i o jednej porze potrafi zgromadzić się ponad 60 tys. młodych ludzi w jednym celu – by znaleźć Miłość, której pragną i potrzebują. Życzymy wszystkim, by każdego ta Miłość w osobie Jezusa Chrystusa dotknęła i na zawsze wypełniła jego serce.

MGA

Objawienia na przestrzeni dziejów Cudowny Medalik Święta Milczenia

Niektóre objawienia prywatne wywarły ogromny wpływ na rozwój pewnych form pobożności. Miliony katolików na całym świecie noszą zawieszony na szyi medalik z wizerunkiem Najświętszej Marii Panny. Noszą ufając, że medalik zapewni im łaski, choć chyba nawet nie wszyscy spośród nich słyszeli o św. Katarzynie Labouré, której w 1830 roku w Paryżu ukazała się Matka Boża i poleciła jej wybić taki medalik.

Bazyliki w Lourdes czy w Fatimie już z daleka zwracają uwagę swą wspaniałością. Paryską Kaplicę Świętego Medalika przy ulicy du Bac nawet trudno znaleźć. Przykasztny kościół szarytek, w którym znajduje się kaplica jest budowlą położoną z dala od najchętniej odwiedzanych przez turystów miejsc. Mimowolnie przypomina to życie **Katarzyny Labouré**, cichej i pokornej osoby, którą 27 lipca 1947 roku Ojciec Święty Pius XII zaliczył do grona świętych. Nazwał wtedy siostrę Katarzynę – Świętą Milczenia.

Siostra miłosierdzia

Katarzyna Labouré urodziła się 2 maja 1806 roku w małym wiosce Fain-les-Moutiers położonej nad kanałem burgundzkim we Francji. W chwili narodzin Katarzyny rodzina liczyła ośmioro dzieci, nieco później urodziły się jeszcze dwie dziewczynki. Ludwika Labouré – matka Katarzyny – zmarła w wieku 42 lat. Pozbawiona macierzyńskiej miłości dziewięcioletnia Katarzyna powierzyła się bezgranicznej miłości Maryi. Jej starsza siostra Maria Ludwika poznała Siostry Miłosierdzia (szarytki) i odnalazła tam swoje powołanie. Katarzyna prowadziła dom i zajmowała

się gospodarstwem, ale postanowiła pójść w ślady siostry. Jej ojciec długo się nie zgadzał, ale w końcu go przekonała. W 1830 r. rozpoczęła postulat w domu Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia w Chatillon. 21 kwietnia przekroczyła wielką bramę Domu Macierzystego Sióstr Miłosierdzia w Paryżu przy rue du Bac, by odbyć w nim czas formacji. Tam doznała objawień, o których przez 46 lat nikomu nie opowiadała. Zaraz po przywdzianiu sukni Siostry Miłosierdzia opuściła Dom Macierzysty. Przełożeni wysłali ją do przytułku w Enghien, gdzie pozostała do końca życia. Dopiero w roku 1876 opowiedziała przebieg objawień. Zmarła 31 grudnia 1876 roku. Pochowano ją w kaplicy Reuilly. 21 marca 1933 roku znaleziono jej ciało nietknięte. Przeniesiono na rue du Bac – do Kaplicy Objawień – tam spoczywa do dzisiaj.

Pierwsze objawienie

Katarzyna tak opowiadała swojemu spowiednikowi to, co przydarzyło się jej w nocy z 18 na 19 lipca 1830 roku: „Nadszedł dzień uroczystości Świętego Wincentego. W wigilię nasza dobra siostra Marta skierowała do

nas pouczenie o nabożeństwie do Świętych, zwłaszcza do Najświętszej Maryi Panny. Już od dawna chciałam ją zobaczyć. Zasnęłam myśląc, że Święty Wincenty uprosi mi tę łaskę. Około wpół do dwunastej w nocy usłyszałam jak ktoś mnie wołał po imieniu. Było to 4 lub 5 letnie dziecko w bieli i mówiło do mnie: „Choć do kaplicy, Najświętsza Panna czeka na ciebie”. Natychmiast pomyślałam, że ktoś mnie usłyszy. Wówczas dziecko mi odpowiedziało: „Nie bój się, jest wpół do dwunastej, wszyscy śpią. Chodź, czekam na ciebie.” Ubrałam się szybko i poszłam za dzieckiem. Wszędzie paliły się światła. Gdy weszłam do kaplicy, drzwi otwały się ledwo dziecko dotknęło ich palcem. Świeczniki były zapalone jak na pasterkę. Nie widziałam jednak Najświętszej Maryi Panny. Dziecko zaprowadziło mnie do prezbiterium, tam uklękną. Około północy dziecko powiedziało: „Oto Najświętsza Panna. Oto Ona.” Usłyszałam szmer, jakby szelest jedwabnej sukienki. Piękna Pani usiadła w fotelu księdza dyrektora. Wówczas jednym skokiem znalazłam się przy Niej, u Jej stóp na stopniach ołtarza, opierając ręce na jej kolanach. Trwałam tak nie wiem jak długo” – opowiadała Katarzyna. Z dalszych relacji wiemy, że objawienie trwało około dwóch godzin.

Drugie objawienie

Do drugiego objawienia doszło 27 listopada 1830 roku: „Była sobota przed pierwszą niedzielą Adwentu, godzina 17.30. W czasie modlitwy po przeczytaniu tekstu rozmyślania wydało mi się, że słyszę szmer od strony chóru. Spojrzawszy w tym kierunku zauważyłam Najświętszą Pannę. Stała w jedwabnej sukni w kolorze jutrzenki. Stopy jej spoczywały na kuli, której widziałam zaledwie połowę, w rękach wzniesionych na wysokości piersi trzymała lekko kulę, oczy wzniesione ku niebu. Jej postać była niezwykle piękna, nie umiałabym jej opisać. Nagle zauważyłam na jej palcach pierścienie wysadzone klejnotami, z których jedne były większe, inne mniejsze. Rzuciły one promienie, jedne piękniejsze od drugih. Nie potrafię wyrazić tego, czego doświadczyłam i co widziałam: piękna i niezwyklego blasku promieni. Głos wewnętrzny mówił mi: „Te promienie to symbole łask, jakie udzielam osobom, które mnie o nie proszą. Dziecko moje, lubię udzielać łask.” Następnie wokół Najświętszej Panny utworzył się jakby owalny obraz, gdzie widniały słowa, wypisane złotymi literami: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. I dał się słyszeć głos: „Postaraj się o wybite Medaliki na ten wzór. Wszystkie osoby, które będą go nosić, otrzymają wiele łask. Łaski będą obfite dla tych, którzy będą go nosić z ufnością.” W jednej chwili wydało mi się, że obraz się odwrócił. Zobaczyłam drugą stronę Medalika: litera „M” z krzyżem powyżej, niżej dwa serca, jedno otoczone koroną, a drugie przebite mieczem, wokół było dwanaście gwiazd. „Oto misja, jaką Bóg chciał powierzyć siostrze Katarzynie – ogłosić światu przywilej Niepokalanego Poczęcia Maryi. Dogmat ten zostanie ogłoszony w Rzymie w 1854 r. i potwierdzony przez Maryję w Lourdes, 25 marca 1858 r.

Symbolika medalika

Oto próba wyjaśnienia symboli jakie się znajdują na medaliku:

Ziemia opromieniona Miłością

Podczas modlitwy wieczornej Maryja objawia się Katarzynie w pełnym blasku. Stojąc na kuli ziemskiej, trzyma w rękach małą kulę, nad którą wznosi się krzyż. Maryja wskazuje Katarzynie, że Miłość jest możliwa, pod warunkiem przyjęcia jej w nas każdego dnia.

Promienie

Z rąk Maryi wychodzą jasne promienie. Oświełają one kulę ziemską, na której stoi Maryja. Kula ta symbolizuje nasz dzisiejszy świat. Maryja nasza Matka, wysłuchuje naszych błagań. Radością jest dla Niej zlewać łaski Boże na każdego z nas.

Dwa Serca złączone

Serce Jezusa ukoronowane cierniem, Serce Maryi przebite mieczem, ukazują nam, że autentyczna Miłość dochodzi aż do całkowitego daru dla dobra drugiego. Dają nam do zrozumienia też, że gdy my zapominamy kochać Jezusa i Maryję, Oni kochają nas miłością, której nikt nie może zmać.

Litera M i Krzyż

Litera M i Krzyż wyrażają, że Maryja towarzyszy swemu Synowi aż do Jego Męki i jest ściśle złączona z tą tajemnicą Miłości. Dzisiaj Maryja zachęca nas do szczerzego kochania Jezusa, do niesienia i dzielenia cierpień i radości naszych braci.

Dwanaście gwiazd

Maryja, Matka Kościoła, „Gwiazda ewangelizacji”, gromadzi nas jak Apostołów w Wieczerniku. Przypomina nam, że świadczyć o Jezusie Chrystusie to oddać się z miłości na służbę innym.

Związki z Lourdes

Pomimo różnych problemów udaje się wybić pierwsze medaliki w maju 1832 roku. Wkrótce zwyczaj ich noszenia niezwykle się rozpowszechnił. Arcybiskup Paryża, de Quelen nakazał oficjalnie zbadać jakie skutki wywiera medalik. Oto konkluzja: „Wyjątkowa szybkość, z jaką ten medalik się rozpowszechnił, niezwykła liczba wybitych i rozdanych medalików, zadziwiające dobrodziejstwa i szczególne łaski jakie wierni przez swą ufność otrzymali, wydają się być naprawdę znakiem, jakim Niebo chciało powiedzieć prawdziwość objawień i wiarygodność opowiadania wizjonerki.” W 1846 r. papież Grzegorz XVI poparł orzeczenie arcybiskupa paryskiego. W roku 1894 Stolica Apostolska wprowadziła święto objawienia Cudownego Medalika, które ustalono na dzień 27 listopada.

„Pani w grocie ukazała się tak, jak jest przedstawiona na Cudownym Medaliku” – oświadczyła św. Bernadetta Soubirous, której ukazała się Matka Boża w Lourdes. Bernadetta nosiła na sobie medalik z rue du Bac. W 1954 roku, z okazji setnej rocznicy ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu NMP, Stolica Apostolska poleciła wybić pamiątkowy medal. Na jego rewersie znajduje się wizerunek Cudownego Medalika i obraz Groty w Lourdes, ściśle ze sobą powiązane. Podkreśla to związek tych dwóch objawień Najświętszej Marii Panny z dogmatem o Niepokalanym Poczęciu.

na podst. www.kosciol.wiara.pl

SIOSTRY KARMELITANKI

DIECIĄTKA JEZUS

z Gólkowic Górnych

zapraszają na **MSZĘ ŚWIĘTĄ** w dniu

Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel

16 lipca 2012 o godz. 11.00

❖❖❖❖ Zaproszenie ❖❖❖❖
na modlitwę nowenną do klasztoru
Siostr Klarysek w Starym Sączu

„Ze Świętą Kingą śladami Świętej Klary”

Odpust ku czci Św. Kingi
w Roku Jubileuszowym
800-lecia Zakonu Sióstr Klarysek

24 lipca obchodzimy
wspomnienie Św. Kingi dziewicy,
patronki drugorzędnej Diecezji

Od 15 do 24 lipca 2012 w Sanktuarium
Świętej Kingi w Starym Sączu trwa nowenna
przed uroczystością odpustową. Nasza parafia
tradycyjnie została zaproszona do wspólnej
modlitwy w czwartek 19 lipca 2012.

Od godz. 17.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy.

O godz. 18.00

Msza Św. i modlitwy nowennowe.

Ks. Proboszcz serdecznie zaprasza
wszystkich parafian do licznego udziału.

Czytając „Drogocenne wiano” wyraźnie dostrzega się wielką fascynację autorki świętym życiem Starosądeckiej Pani. Pisarka dołożyła wszelkich starań, by karty tej książki tętniły niezwykłością czynów świętej Kingi. Ukazała między innymi takie legendy jak: *Drogocenne wiano*, *Ogrody księżnej Kingi*, *Skalne goździki*, *Lipową laseczkę*, *Pierścień księżnej Kingi* i inne równie ciekawe i barwne. Poprzez bardzo plastyczny język czytelnik ma możliwość przenieść się w klimat odległych czasów, mając wrażenie, jakby stawał się uczestnikiem tych niecodziennych zdarzeń. Dobkiewiczowa spędziła dużo czasu nad przygotowaniem wydania legend. Odwiedziła miejsca związane ze świętą (m.in.: Stary Sącz, Bochnię, Nowy Korczyn), spędziła wiele godzin nad wertowaniem zabytkowych ksiąg w bibliotekach, rozmawiała z różnymi ludźmi, którzy dostarczyli cennych informacji, przekazali sporo szczegółów. Prawdziwym natchnieniem okazała się fotografia Księżnej użyczona autorce przez proboszcza parafii Fonte Colombo – (Źródło Gołębi), miejsce związane ze świętym Franciszkiem z Asyżu, Padre Giacomo Buzziego. To piękne malowidło znajduje się w kaplicy św. Magdaleny we Włoszech. Ukazuje św. Kingę jako młodzieńką dziewczynę, której prawa dłoń błogosławi, a lewa spoczywa na głowie wiernego żołnierza. Ten obraz towarzyszył autorce podczas tworzenia tejże książki.

W wakacyjne letnie lipcowe wieczory warto sięgnąć po legendy o św. Kingie i nasycić się radością z obcowania w bliskości ze świętą, której duch unosi się przede wszystkim nad Starym Sączem, lecz otacza troską również naszą parafię. W miesiącu lipcu wspominamy Starosądecką Panią i niesiemy w sercach wdzięczność za jej opiekę nad nami. Niech motto zawarte w książce będzie modlitwą zanoszoną zwłaszcza podczas Odpustu ku czci wielkiej u Boga Orędowniczki.

**„O Kingo święta, Matko nasza droga,
Ku Tobie wznosim dziś błagalny głos,
Broń Twe dziedzictwo, proś za nami Boga
Pod Twoją pieczę przyjm Polaków los.
Stań nad klasztorem i polską rubieżą,
Jak przed zarazą broń od wszego zła,
Płaszcz Twej opieki roztocz nad młodzieżą,
Niech skromna, czysta, wzrasta jako łąa”.**

Agata Masternak – Nawojowska

Myśli św. Ojca Pio na miesiąc lipiec

- „Modlitwa jest tlenem dla duszy”.
- „Modlitwa to najlepsza broń, jaką posiadamy; to klucz, który otwiera serce Boga”.
- „Módl się, żyj nadzieją i nie martw się. Martwienie się jest bezużyteczne. Bóg jest miłosierny i wysłucha twej modlitwy”.

Wybór: Agata Masternak - Nawojowska

Warto przeczytać...

„Wiano świętej Kingi”

„Drogocenne wiano” Kornelii Dobkiewiczowej, to książka przybliżająca wiele legend o Ksieni Starosądeckiej, świętej Kingie. Jest to pozycja, która ukazała się wiele lat temu, stanowiąc wyraz hołdu dla Księżnej Kingi w 700 rocznicę jej śmierci.

Starosądeckiej Pani

Posłał Cię dobry Bóg
na naszą starosądecką ziemię,
abyś zostawiła na niej ślady swoich świętych stóp.
Przybyłaś jak jasny anioł na obłoku ciszy
z lekkim powiewem wietrzyku zamkniętym w szeleście liści.
Księżniczko węgierska
przemierzałaś wiele ścieżek wśród wiejskich chat,
a w krystalicznym powietrzu ciągle było czuć tchnienie Twego ducha.
Byłaś Bożą ambasadorką,
niosłaś ludziom pokój, wyciszając serca.
W kropkach deszczu blask słońca odnajdywałaś,
tyś w żebraku potrafiła dostrzec bogactwo jego duszy.
Chorem i opuszczonym przynosiłaś na swej promiennej twarzy isierkę nadziei.
Twój dobrotliwy uśmiech mieszał się z wonią beskidzkich ziół,
radosnym świergotem ptaków.
Miłował Cię lud za Twą postać skromną,
pogrążoną całkowicie w kontemplacji.
W ciszy swego klasztoru, trzymając w ręku różaniec,
modlisz się Kingo święta za los strudzonych dzieciaków.
Przynosisz Ci Pani paciorek różańca wtopiony w palce mych dłoni.
Przynosisz garstkę smutków i moje małe szczęścia.
Pozwól mi jeszcze na koniec odłamać z Twej sukni odrobinę dobroci,
aby ta – już na zawsze przywarła do mego serca,
została w nim jako święta blizna,
blizna miłości Bożej.

/Agata/

Rada Gminna „Solidarność” Rolników Indywidualnych w Starym Sączu

zaprasza na

Pielgrzymkę do Kąkwalii Zebrzydowskiej w dniu 15 LIPCA 2012 roku

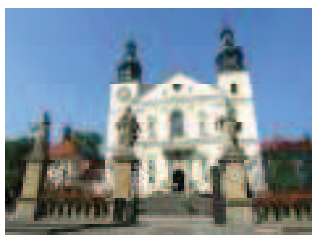
Zapisy przyjmuje i informacji udziela

Pan Jan Gomółka
Gołkowice Górne 17
Tel.: 18 - 446 - 36 - 30

**Koszt przejazdu: 25 zł
Wyjazd o godz. 6.20**

Program pielgrzymki:

- **Msza Święta**
- **Dróżki Matki Bożej**

**Serdeczne podziękowania
za nieocenioną pomoc w powstaniu tego
numeru „ECHA” Panu Andrzejowi Zychowi oraz
Panu Krzysztofowi Krzakowi i Firmie „PIKADOR”**

Redakcja

**DRUK REKLAMA
18 449 16 44
662 075 432**

KĄCIK DOBREGO SŁOWA

**Żyć to znaczy okazywać wdzięczność
za słoneczny blask i miłość,
za ciepło i czułość,
których jest tak wiele w ludziach i rzeczach.**

P. Bosmans

Wdzięczność

Ża jeden uśmiech, za zwykłe dziękuję,
za wdzięczność wyrażoną czułym gestem,
za czas którego dla mnie nie żałujesz,
warto być blisko, by móc cię dziś wesprzeć.

Życie żegluga pośród raf i mielizn,
trzeba doświadczeń żeby nie utonąć,
tak bardzo pragnę swoimi się dzielić,
kiedy ty serce otwierasz na pomoc.

Bez oczekiwań choć może z nadzieją,
siebie oddaję choć się nie wyrzekam,
dałaś mi siłę, dziś swoją się dzieląc,
pragnę by żyła wciąż wiara w człowieka.

/KARAT/
przyg. Mariusz Łomnicki

Gdybyście wiarę mieli,
to już dawno
Wdzieliłbyście,
że glob jest Kościołem,
Który ma oną bazylikę sławną
Piotrową — niby ołtarzem
i stołem...
Ale wam trzeba Kościoła
w ołtarz wcisnąć
I zamknąć — i straż postawić
przy grobie,
Żeby za prędko nie mógł
Bóg wyblysnąć...
— Czekajcież... wstanie On —
w cało-osobie.

Cyprian Kamil Norwid, „Fraszka” (!) III

„Wiara bowiem rośnie, gdy jest przeżywana jako doświadczenie doznawanej miłości i kiedy jest przekazywana jako doświadczenie łaski i radości. Powoduje, że życie wiernych wydaje owoce, bo dzięki nadziei serce rośnie oraz umożliwia składanie skutecznego świadectwa: otwiera w istocie serca i umysły słuchających na zaproszenie Pana, aby przylgnęli do Jego słowa, aby stali się Jego uczniami”.

Benedykt XVI, list apostolski „Porta fidei”

ROK WIARY W KOŚCIELE POWSZECHNYM

11 października 2012 w Rzymie rozpocznie się Rok Wiary. Dzień ten to 50. rocznica rozpoczęcia II Soboru Watykańskiego. W uroczystości będą uczestniczyć przewodniczący wszystkich episkopatów, a także wszyscy żyjący jeszcze ojcowie soborowi, którym zdrowie pozwala na podróż do Rzymu.

11 października 2011 r. Benedykt XVI podpisał list apostolski pt. **Porta fidei (Wrota wiary)**, w którym ogłosił, że w Kościele powszechnym dokładnie za rok rozpocznie się Rok Wiary. Motywem jego ogłoszenia jest kryzys wiary, który dotykając wielu ludzi, przemienił całe społeczeństwa. Ojciec Święty podkreślił, że II Sobór Watykański należy ukazywać **„jako wielką łaskę, która stała się dobrodziejstwem dla Kościoła w XX wieku”**. Do najważniejszych owoców Soboru zalicza Katechizm Kościoła Katolickiego. Uważa, że w sytuacji przeżywanego w wielu krajach głębokiego kryzysu wiary konieczne jest ponowne odkrycie smaku karmienia się Słowem Bożym i Eucharystią. Rok wiary będzie czasem bardziej intensywnej refleksji nad tematyką wiary, aby pomóc wszystkim wierzącym stawać się bardziej świadomymi oraz by ożywić ich przywiązanie do Ewangelii.

Poprzedni Rok wiary ogłosił w 1967 roku papież Paweł VI z okazji 1900-lecia śmierci Apostołów Piotra i Pawła.

na podst. mater. Internet.

NIKTÓRE WSKAZANIA DUSZPASTERSKIE KONGREGACJI NAUKI WIARY NA ROK WIARY

- W Roku Wiary należy zachęcać wiernych, by pielgrzymowali do Stolicy Piotrowej, aby tam złożyć wyznanie wiary w Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego, w jedności z tym, który dziś wezwany jest, by utwierdzać w wierze swoich braci (por. Łk 22, 32). Ważną rzeczą będzie także zachęcanie do udziału w pielgrzymkach do Ziemi Świętej, miejsca związanego z obecnością Jezusa, Zbawiciela, i Maryi, Jego Matki.
- W czasie tego Roku pożyteczne będzie zachęcanie wiernych, by zwracali się ze szczególną pobożnością do Maryi, pierwowzoru Kościoła, która «łączy w sobie w pewien sposób i odzwierciedla najważniejsze treści wiary». Należy zatem popierać wszelkie inicjatywy, które pomogą wiernym uznać na nowo szczególną rolę Maryi w tajemnicy zbawienia, kochać Ją miłością synowską i naśladować Jej wiarę i cnoty. Bardzo stosowne będzie w związku z tym organizowanie pielgrzymek, nabożeństw i spotkań w głównych Sanktuariach.
- Dla wszystkich wierzących Rok Wiary będzie okazją sprzyjającą pogłębieniu znajomości głównych dokumentów Soboru Watykańskiego II i studiowaniu Katechizmu Kościoła Katolickiego. W specjalny sposób dotyczy to kandydatów do kapłaństwa, (...) w pierwszych latach studiów teologicznych, nowicjuszy i nowicjuszek Instytutów Życia Konsekwentnego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, jak też tych, którzy odbywają formację przed przyjęciem do Stowarzyszenia czy do Ruchu kościelnego.
- W przygotowaniu do Roku Wiary, wszystkich wiernych zachęca się do czytania i uważnej medytacji Listu apostolskiego **Porta fidei** Ojca Świętego Benedykta XVI.
- Rok Wiary «będzie to też dobra okazja, by z większym zaangażowaniem celebrować wiarę w liturgii, a zwłaszcza w Eucharystii». W Eucharystii, która jest tajemnicą wiary i źródłem nowej ewangelizacji, wiara Kościoła jest głoszona, celebrowana i umacniana. Wszystkich wiernych zachęca się do brania w niej udziału świadomie, aktywnie i owocnie, by byli autentycznymi świadkami Pana.
- Katecheci powinni obficie czerpać z doktrynalnego bogactwa Katechizmu Kościoła Katolickiego i organizować, pod nadzorem

proboszczów, grupy wiernych oddające się lekturze i wspólnemu zgłębianiu tego cennego narzędzia, aby tworzyć małe wspólnoty wiary i świadectwa o Panu Jezusie.

- Pożądane jest, by z odnowionym zapałem był propagowany i rozprowadzany Katechizm Kościoła Katolickiego bądź inne pomoce odpowiednie dla rodzin, prawdziwych kościołów domowych i pierwszych miejsc przekazywania wiary, na przykład przy okazji błogosławienia domów, Chrztań dorosłych, Bierzmowań, Małżeństwa. Może to sprzyjać przyjęciu i pogłębieniu nauki katolickiej «w naszych domach i rodzinach, aby każdy silnie odczuł potrzebę lepszego zrozumienia i przekazywania przyszłym pokoleniom odwiecznej wiary».
- Stosowne będzie popieranie misji ludowych i innych inicjatyw, w parafiach i miejscach pracy, by pomóc wiernym w odkryciu daru, jakim jest wiara chrześcijańska, i odpowiedzialności za dawanie o niej świadectwa, ze świadomością, że powołanie chrześcijańskie **«jest z natury swojej również powołaniem do apostołstwa»**.
- Stowarzyszenia i Ruchy kościelne wzywa się, by podejmowały specyficzne inicjatywy, które dzięki ich charyzmatom i we współpracy z lokalnymi Pasterzami, zostaną włączone w wielkie wydarzenie Roku Wiary. Nowe Wspólnoty i Ruchy kościelne, w sposób twórczy i wielokoduszny znajdują odpowiednie sposoby, by złożyć swe świadectwo wiary w służbie Kościołowi.
- Wszyscy wierni, wezwani do odnowienia daru wiary, będą się starali przekazywać własne doświadczenie wiary i miłości w dialogu ze swymi braćmi i siostrami, także należącymi do innych wyznań chrześcijańskich, z wyznawcami innych religii i z tymi, którzy nie wierzą lub są obojętni. Pragnie się, by w ten sposób wszyscy chrześcijanie rozpoczęli swego rodzaju misję wobec osób, wśród których żyją i pracują, ze świadomością, że **«przyjęli orędzie zbawienia, aby przedstawiać je wszystkim»**.

Wiara «jest towarzyszką życia, pozwalającą nam dostrzegać wciąż na nowo cuda, które czyni dla nas Bóg. Wiara, która stara się rozpoznawać znaki czasu we współczesności, zobowiązuje każdego z nas do stawiania się żywymi znakami obecności Zmartwychwstałego w świecie». Wiara jest aktem osoby i zarazem wspólnoty: jest darem Boga, a żyje się nim w wielkiej wspólnotności Kościoła i musi on być przekazany światu. Każda inicjatywa podjęta w ramach Roku Wiary chce wspierać radosne odkrycie i odnowione świadectwo wiary. Zaproponowane tu wskazania mają na celu pobudzenie wszystkich członków Kościoła do zaangażowania się, ażeby ten Rok stał się owocną okazją do dzielenia się tym, co dla chrześcijanina jest najdroższe: Chrystusem Jezusem, Odkupicielem człowieka, Królem Wszechświata, «który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonalą» (Hbr 12, 2).

Nota Kongregacji Nauki Wiary
zawierająca wskazania duszpasterskie na Rok Wiary

Jeden z największych ludzi końca XX w., Ronald Reagan był człowiekiem wiary, był chrześcijaninem i nie próbował twierdzić, że religia jest kwestią prywatną. Religia wyznawana przez dane społeczeństwo, ma charakter społeczny i powinno to znaleźć swoje odbicie w publicznych obyczajach i prawodawstwie.

Instytut im. Ronalda Reagana

Ronald Reagan 40. prezydent USA przyjął chrzest w wieku jedenastu lat. Jedną z inspiracji była lektura książki Harolda Bella Wrighta „That Printer of Udell's” (w wolnym tłumaczeniu: Ten drukarz od Udella). Zafascynowany postacią głównego bohatera i jego wiarą, powiedział: „Chcę być jak ten człowiek — chcę zostać ochrzczony”. Przyjął chrzest w protestanckiej wspólnotie Uczniów Chrystusa. Kiedy wynurzył się z wody i usłyszał słowa pastora: „Powstań i trwaj w otrzymanej wierze”, przeżył osobiste doświadczenie zaproszenia Chrystusa do swojego życia. Czuł się wezwany do poważnego potraktowania tych słów w swoim życiu. Syn katolika i protestantki wychował się w wierze matki, pozostając zarazem niezwykle tolerancyjny.

Abp Józef Michalik
Zanim wejdziemy w Rok Wiary (4)
Niedziela, 08/2012

„Róbmy tylko to, co moralnie słuszne, wtedy nigdy nie popełnimy błędu” – to było jedno z pierwszych poleceń prezydenta Reagana wydane członkom jego administracji.

26 i 27 maja 2012
Uroczystości prymicyjne Ks. Pawła Tokarczyka

28 maja 2012
Uroczyste wstąpienie dziewcząt do DSM

7 czerwca 2012
Uroczystość Bożego Ciała

12 czerwca 2012
Stary Sącz - Spotkanie Szkół im. Jana Pawła II

13 czerwca 2012
Uroczystość odpustowa ku czci Św. Antoniego Padewskiego

